

Vztahy: 85. Rodičovství dospívajících

Vztahy

Rodičovství dospívajících

Vztahy

Rodičovství dospívajících - jaké zásady a techniky potřebujete

Proces rodičovství

Skutečná podstata rodičovství spočívá v tom, jakým způsobem ho uchopíme a pochopíme jeho nuance, zejména to, jak se liší od manželství.

Základní princip manželského vztahu spočívá v tom, že se jedná o vztah rostoucí **vzájemné závislosti**, který je skutečným jádrem toho, aby se člověk stal jedním nejen tělem, ale v každém ohledu.

Růst v manželství spočívá v poznání a uvědomění si, že je důležité a nutné vzdát se individualismu, mají-li se ti dva stát párem, rodinou a společenstvím. Pořádek v manželství, jak jej stanovil apoštol Pavel v Ef 5, spočívá v tom, aby se tato proměna odehrávala v pravdě a v duchu, aby se Kaz 4,11-15 a Mt 18,18 staly skutečností!

Naproti tomu vztah mezi rodiči a dětmi je vztahem **rostoucí nezávislosti**, v němž dítě roste a přechází od úplné závislosti na rodiči k rostoucí svobodě. Od toho, že dítě držíme pevně v rukou, k tomu, že ho necháme stát na vlastních nohou, od malých krůčků, k tomu, že začne pomalu běhat, nabírat rychlost a nakonec se dokonce vymkne kontrole a dohledu.

Jak dítě fyzicky i psychicky dospívá, skutečná podstata výchovy spočívá v udržování dvou věcí v rovnováze - trvat na závislosti a uvolnit se k **samostatnému** rozhodování.

Největší potřebou a dovedností výchovy je vědět a pochopit, kdy je třeba držet a kdy je třeba pustit, kdy je třeba vyžadovat a kdy je třeba souhlasit a kdy je třeba rozhodovat za ně a kdy je nechat rozhodovat.

Období dospívání

NEJVĚTŠÍ POTŘEBA

Zejména [dospívající](#) potřebují svobodu, prostor a čas, aby mohli experimentovat a prožívat život takový, jaký k nim přichází, a ne takový, jaký chceme, aby ho měli. Čas dospívání je obdobím, kdy se učíme napínat svaly, roztahovat křídla a uplatňovat vlastní volby. Dospívání je fáze, kdy je třeba setřást dětství, jako strom shazuje staré listy, a obléknout si oděv dospělého.

Dospívání je přechodné období, které je docela děsivé, protože člověk v tomto období čelí mnoha nejistotám a nestabilitě.

Dospívání přináší změny v tělesné stavbě, psychice i pneumatice, které jsou opravdu děsivé, protože je to všechno nové a neznámé. Je to věk, kdy se člověk snaží najít si své místo, zkusí své schopnosti a hledá své místo ve velmi drsném a nelítostném světě.

Okolní svět však s jejich bojem nesympatizuje ani neschvaluje jejich chyby, ale vyžaduje od nich mnoho, a to také velmi brzy, dříve, než jsou připraveni. To je důvod, proč dospívající tíhnou ke svému druhu, protože hledají bezpečí, stabilitu a potvrzení.

Dospívající vždy potřebují a vyhledávají bezpečné prostředí a bezpečnou společnost, kde mohou ventilovat své frustrace a touhy, aniž by se báli, že budou postaveni do ofsajdu nebo označeni za rebelanty.

Bohužel v době, kdy potřebují největší pochopení a přijetí, se jim dostává největšího odmítnutí a extrémního výsměchu, zejména doma.

Rodiče jsou v tomto ohledu hlavními viníky, protože od nich očekávají buď příliš mnoho, nebo příliš

málo. Místo toho, aby pro ně domov byl oázou odpočinku nebo přístavem klidu, je pro ně nejčastěji nepřívětivým a nevlídným místem. U vlastních rodičů a rodiny se cítí jako cizinci a vetřelci, a proto volí pobyt u přátel. Stávají se tichými, mrzutými a uzavřenými nebo agresivními, hlučnými a destruktivními.

Ignorance dospívajících

NEJVĚTŠÍ DÁREK

Rodiče jsou zaskočeni náhlou změnou svého dítěte z milujícího andílka na hlasitého pubertáka, a proto si často nevedí rady s tímto zdánlivě cizím člověkem ve svém domově. Ani Ježíšovi rodiče si s ním nevěděli rady, když se ve svých dvanácti letech rozhodl zůstat v Jeruzalémě (Lk 2,41-50)!

Důvodem, proč rodiče nejsou schopni dospívajícího pochopit, je to, že **nechápeme nebo nepřijímáme, že největším darem, který Bůh lidem udělil, je svobodná vůle.** Bůh nám tento dar dal a respektuje rozhodnutí, která činíme uplatňováním své svobodné vůle, i když mu nebo sobě ubližujeme (stejně jako Adam a Eva v zahradě Eden v Gn 3).

Bůh ctí a respektuje naši svobodnou vůli, ale pracuje na tom, aby nás proměnil tak, abychom jeho vlastní dar nepošlapali ani neporušili. Pokud to dělá sám Bůh, musíme ho také napodobovat.

Musíme přijmout, že naše děti byly stvořeny, aby měly právo uplatňovat svou svobodnou vůli, a vychovávat je k tomu, jak ji správně používat.

Musíme mít stále na paměti, že naše děti mají svůj vlastní život, a učit se je přijímat bez ohledu na to, zda nás následují, nebo se rozhodly vybojovat si svůj vlastní život po svém.

Musíme respektovat uplatňování jejich svobodné vůle, aby se naučily nést odpovědnost za svá rozhodnutí a staly se moudrými.

Většina [dospívajících v Indii](#) hraje hru na obviňování a pohodlně svaluje vinu za to, co dělají, na rodiče jen proto, že jsme jim nedovolili čelit důsledkům jejich rozhodnutí. Často zasahujeme a zachraňujeme je z ožehavých situací, které si sami způsobili, v domnění, že jde o projev lásky.

Pravá láska je ochotná, aby se dítě učilo, aby mohlo vyrůst ve zralého a silného člověka. Přejít do dospělosti spočívá v tom, že se naučíme správně uplatňovat svobodnou vůli a nést náklady za to, co naše rozhodnutí přináší.

Být s vrstevníky

NEJVĚTŠÍ UČENÍ

Výchova dospívajících spočívá v tom, že jim umožníme experimentovat s volbami a prožívat jejich výsledky, dobré i špatné, v bezpečí našeho domova, naší péče a naší ochrany.

Jde o to naučit je rozvíjet schopnost rozhodovat se a vybavit je pro jejich vlastní domov.

Jde o to pomoci jim osvojit si dovednosti potřebné k přežití a úspěchu v tomto světě, aniž by se nechaly opít vítězstvími nebo pohlit neúspěchy.

Jde o to vybavit je odolností a schopností, aby zvládaly vztahy a zodpovědnost, které jsou spojeny s důvěrností a známostí.

Připravit je na to, aby se dokázaly vypořádat s pravidly a přísnými požadavky, které se očekávají od dospělých, a také se učí, jak se prodírat nesčetnými životními okolnostmi.

Rodič, jehož cílem je výchova, bude ignorovat přestupky a záchvaty vzteku, protože se soustředí na to, aby dospívajícího připravil na dospělost, a ne na to, aby vyhrál bitvu s ním.

Rodič dospívajícího je trenérem, nikoli soupeřem svého dítěte, který se snaží posílit jeho schopnost hrát hru.

Rodiče si musí vytvořit rezervu síly a vytrvalosti, aby dokázali snášet výkyvy nálad, záchvaty vzteku a vzorce selhání svých potomků.

Musí se plně soustředit na to, aby z chlapce a dívky udělali muže a ženu nebo je zformovali. Tento postoj vám umožní neztrácet čas utápěním se v sebelítosti nebo oddáváním se projevům hněvu, protože se soustředíte na konečný výsledek.

Budete tím, kdo se dívá za hranice přítomnosti do budoucnosti a vidí, kde nebo čím by vaše dítě mělo být, spíše než kým nebo čím je nyní.

V tomto období rodičovství si dávejte pozor na své myšlenky a slova, protože mohou vašemu dítěti pomoci nebo uškodit, pokud tyto dvě věci nemáte pod kontrolou.

Mnoho dětí je poznamenáno a postiženo na celý život, protože jsme na ně byli tak netrpěliví a rozzuření, že jsme ve snaze je popohnat vyslovili zraňující slova.

Nenaslouchání

NEJVĚTŠÍ PODPORA

Zásadní pro toto období rodičovství je mít kolem sebe [společenství](#) lidí, kteří vám pomohou překlenout toto období svými modlitbami a povzbuzením.

Musí to být lidé, s nimiž můžete sdílet své strasti, sdílet zkušenosti, radovat se z vítězství a plakat nad přešlapy. Podpoří vás moudrými radami, a když budete mít pár důvěryhodných lidí, kteří budou ventilovat bolesti, jež vám váš teenager nevědomky a nevědomě způsobuje, pomůže vám to žít dál s pozitivitou a milostí.

V tomto období je důležité nedovolit, aby na vás slova a názory druhých lidí působily tak, že ve vás vyvolávají spíše strach než víru.

Váš dospívající potřebuje ochranu před kritikou a stížnostmi druhých lidí, a proto se vyhněte shazování dospívajících nebo odhalování jejich chyb na veřejnosti. Jejich ego je v tomto období velmi křehké, a tak může být snadno zraněno, pokud je kolem nich příliš mnoho negativity. Naučte se jednat a nereagovat, zejména na připomínky druhých lidí, projevovat soucit, předvídavost a naději.

Pokud chcete přežít toto nejnáročnější období rodičovství, musí být modlitba samotným dechem vašeho života, a ne jen vedlejší myšlenkou.

Poklekněte v [modlitbě](#) a podřídte svou vůli Pánu spíše v pokoře a touze po uzdravení než v pomstychtivosti a odplatě, abyste obdrželi milost zvládat situace, které nastanou. Bez Jeho pomoci, jak pro vás, tak pro vaše dítě, toto období nepřežijete. Udělejte si tedy z modlitby a času stráveného s Bohem prioritu a výsadu, nikoliv událost na začátku nebo na konci dne.

Podpora společenství - přežití

Pokud musíte své dítě v tomto životním období milovat a snášet, musíte být naplněni láskou skrze moc Ducha, protože v tomto období nebudete schopni své dítě ani snést. Přijměte od Boha veškerou výživu, kterou potřebujete, abyste se udrželi, až budete svému dítěti pomáhat proplouvat kalnými vodami dospívání na bezpečnou a pevnou půdu, pokud bude dospělé.

NEJVĚTŠÍ UTĚŠENÍ

Posilujte se myšlenkou, že i to pomine a brzy budete vy, vaše dítě i vaše rodina opět celí na pevné půdě.

Postavte se na vedlejší kolej jako průvodce a kouč a nechte svého svěřence hrát hru, místo abyste z něj dělali loutku ovládanou vašimi provázky.

Dejte svému dítěti najevo, že má svobodu k vám přijít nebo nepřijít, a proto se naučte přijímat je, i jeho kamarády. Udělejte ze svého domova pro ně a jejich kumpány vítané místo, aby vás vyhledávali, a nenuťte je utíkat tím, že je odmítnete svými dobře míněnými soudy a kritikou.

Především důvěřujte Bohu a žijte v klidném pokoji a tichu ducha, aby váš domov byl pro vaše dítě nebem, a ne peklem.

Vezměte si k srdci vědomí, že On stačí na všechno, a svěřte mu své dítě, protože On bude až do konce střežit to, co mu odevzdáte do rukou (...protože vím, komu jsem uvěřil, a jsem přesvědčen, že on je schopen střežit to, co jsem mu svěřil, až do onoho dne. 2 Tim 1,12).

Krása mládí - změny nálady

Pamatujte, že děti jsou Jeho, ne naše, a proto dbejte na to, abyste nad svým dítětem vykonávali správcovství, a ne vlastnictví, a očekávali, že splní vaše sny!

Stejně jako faraonova dcera dala Mojžíše jeho matce a řekla jí, aby ho pro ni vychovala, tak i nám dal Bůh naše dítě, abychom ho pro něj vychovali. Když budeme věrní tomuto povolání a této službě, On sám nás odmění.

Kéž jsme těmi, kdo obdrží jeho pochvalu: *‘Výborně, služebníku dobrý a věrný! Byl jsi věrný v několika věcech, dám ti na starost mnoho věcí. Pojd’ a sdílej štěstí svého pána!’* Matouš 25,23 NIV.

Bůh vám žehnej!

[SABINA TAGORE IMMANUEL](#)

[Patheos](#)

Sabina Tagore Immanuel

Sabina Tagore Immanuel

Sabina Tagore Immanuel, vášnivá čtenářka a erudovaná spisovatelka, je známá nejen informacemi a znalostmi, ale také moudrostí v otázkách života.

Následovnice a učednice Krista z přesvědčení prosazuje pevnou filozofii založenou na Bibli, propaguje etiku evangelia a praktikuje cestu Krista a apoštolů. Vědkyně svým záměrem a záměrem, jedinečně kombinuje svou víru s vhladem, aby poskytla praktické rady k životním problémům a trablům.

Profesně spisovatelka, poradkyně a učitelka, pracovala a sloužila na univerzitě, ve škole a v církvi. Její bohaté zkušenosti a sklon zvažovat klady a zápory života jí pomáhají dospět k hotovým řešením.

Jako autorka a blogerka, vydala knihu o modlitbě a několik článků v časopisech a na webových stránkách. Je vdaná za A. Immanuela, právníka a kariérního poradce. Spolu mají tři dospělé děti a zetě. Její děti také projevují svou víru, její psaní a její řečnickou zdatnost.

-tep-

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté - Síť víry](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj Baptisté - Síť víry](#)